

Varpning under ett träd

När jag avslutat terminskursen i vävning, var det dags att sätta upp min första väv på egen hand. Det skulle bli trasmattor. En ny vävstol var uppmonterad och mattvarp inköpt. Men jag hade ingen varpa? Min far berättade att det fanns en varpa i drängstugan vid hans föräldrahem. Detta stämde och det var den modell, som kräver ett hål i taket för att fästa överdelen av varpan i. Hålet fanns, men problemet var, att taket sjunkit ner så mycket, att det var omöjligt att få dit varpan. Hur skulle vi lösa detta? Min far var snickare och hade alltid snabba/enkla lösningar på det mesta. Han fixade en bräda, borrade ett hål och fäste sedan den i ett enormt stort träd utanför drängstugan.

Någon ställning till mattvarpsrullarna gick inte att hitta någonstans. Så mina föräldrar fick sitta på var sin stol och hålla i var sin pinne med garnrullarna, och jag kom igång med varpningen.

Nu uppstod nästa problem. Eftersom det hade tagit en del tid att montera varpan, började det bli kväll och knotten gick till attack. Inte ett par stycken utan miljoner på en gång! "Garnhållarna" började protestera. Det var omöjligt att både hålla i rullarna och klia sig i ögonen samtidigt.

Jag var ju tvungen att varpa klart, så hur skulle vi lösa detta? Jo, vi tog

två papperskassar och trädde över huvudena på mina föräldrar. Detta fungerade alldeles utmärkt, och jag kunde (med vissa stopp för att klia i ögonen) varpa klart.

Tänk er att se två personer som sitter under ett enormt träd med

papperspåsar över huvudena med garnrullar i händerna framför sig.

Vävare hittar lösningar på alla problem!

Lena Gunnarsson

Handvävare i Jönköpings län

Det skulle ha varit roligt att ha min första egna varpning förevigad på kort eller film men ungefär så här såg det ut.